

F. L. Æ. KUNZEN.

MUSIK

TIL

GYRITHE

ELLER

DANMARKS FRELSE,

SKUESPIEL AF L. KRUSE.

Forkortet Klaver-Udtog af Chr. Barnekow.

KJOBENHAVN.

SAMFUNDET TIL UDGIVELSE AF DANSK MUSIK.

1872.

F. L. Æ. Kunzen

Frederik Ludvig Æmilius Kunzen var født i Lybek den 24de September 1761 og hørte liksom sin Fader til de forunderlig tidlig udviklede musikalske Talenter. Faderen, Adolf Carl Kunzen, gjorde allerede i sit 8de Aar Lykke som Klaverspiller baade i Tydskland og i England, Sønnen var kun 6 Aar gammel, da han forsøgte paa at nedskrive sine første smaa Kompositioner. Ogsaa Bedstefaderen, Johan Paul Kunzen, var en anset Musiker, der en Tid lang havde Beskjæftigelse ved Operaen i Hamborg, men siden fik et Organistembede i Lybek, som ved hans Død gik i Arv til hans Son Adolf. Denne følte sig ikke tykkelig i sin Stilling. Sin tidlige Modenhed maatte han betale med en tidlig Affældighed, og han blev derved ikke alene sat ud af Stand til at vejlede Sønnen, men hans Mismod gik saa vidt, at han ikke engang vilde tillade ham at følge sit naturlige Kald. Som lydig Son gik Kunzen da ogsaa efter sin Faders Dod i Aaret 1781 til Universitetet i Kiel for at blive Jurist, og saa blev han naturligvis alligevel Musiker. Det kunde ikke være Andet, dertil var hans Begavelse for betydelig og dens Retning for udpræget.

Der var dog en ydre Anledning, som bestemte Tidspunktet for denne vigtige Forandring af Livsopgave. Ved et snarligt Spil af Skjæbnen var Kunzen netop ved Universitetet, der skulde have værnet ham mod Musikens Forførelser, kommen i Berøring med en Mand, som lidenskabelig elskede Tonekunsten, og som istedetfor at holde ham til Bogen drog ham med sig ind i forskjellige musikalske Foretagender. Denne Mand var Professor C. F. Cramer, en Son af Joh. A. Cramer, der havde været tysk Hofpræst og siden theologisk Professor i Kjøbenhavn. Det traf sig nu, at J. A. P. Schulz, dengang Kapelmester ved det franske Hoftheater i Rheinsberg, besøgte sin Ven Cramer i Kiel, medens Kunzen arbejdede paa Musikken til Klopstocks »Hermann und die Fürsten«, der skulde optages i en af de musikalske Samlinger, Cramer udgav. Schulz fandt i Planen til dette Stykke og i det deraf, som allerede var udarbejdet, saa tydelige Beviser paa ualmindelige kunstneriske Anlæg, at han ikke tog i Betænkning at raade den unge Komponist til at lægge Universitetsstudierne paa Hylden for udelukkende at dyrke Kunsten. Den afgjørende Beslutning blev tagen, og Kunzen valgte Kjøbenhavn til Stedet for sin fremtidige musikalske Virksomhed.

Dette var i Aaret 1784. Medens Tonekunsten ved denne Tid stod i fuld Blomst i Tydskland, var den herhjemme endnu i sin Barndom som selvstændig skabende Kunst betragtet. Den musikalske Interesse var imidlertid overordenlig levende, og Kjøbenhavn gjorde, med Rette eller Urette, Krav paa at anses for en af de mest musikalske Byer i Europa. Kunzen blev en af de Mænd, der paa en dygtig og virksom Maade bidroge til den danske Musiks første Udvikling. Hans Ophold i Kjøbenhavn, hvor man hurtig lærte at skatte ham baade som Komponist og som »en af de første Virtuoser paa Flygelet«, men hvor han ikke desto mindre forgjæves søgte en fast Ansættelse, maatte imidlertid lide en længere Afbrydelse. Den nærmeste Anledning hertil var den Storm, som fra et vist Partis Side rejstes imod Baggesens romantiske Opera »Holger Danske«, hvormed Kunzen i 1789 debuterede paa den danske Scene. Der var egenlig ikke Nogen, som angreb Kunzens Musik. Man var vred paa Operavæsenet i det Hele, paa den romantiske Retning i Kunsten, paa de Tydskere, der vare komne her ind i Landet, til hvilke Kunzen jo unægtelig horte, og paa meget Andet, som ikke kom Sagen ved. Jo mere man snakkede og skrev, desto hidsigere, ensidigere og blindere blev man; nok er det, at det virkelig lykkedes at faa »Holger Danske« slaaet ihjel efter kun 6 Forestillinger, til Trods for den gode og livlige Modtagelse, dette inspirerede og i flere Henseender mærkelige Arbejde havde faaet fra det store Publikums Side.

Kunzen forlod nedslaaet Kjøbenhavn for ogsaa i Tydskland at prove Lykkens Løner. Schulz, der et Par Aar, før dette skele, var kaldet her til kongelig Kapelmester, gav ham anbefalinger med til Reichardt i Berlin, hvor han ogsaa blev vel modtaget ved Hoffet, men hurtig sat til Side og glemt paa Grund af Intriger, som Reichardts Indflydelse hos Kongen ikke formaaede at besejre. Han forsøgte paa forskjellige Ting, Intet vilde gaa. Schulz vilde have ham til at vende tilbage til Kjøbenhavn og lovede at afstaa ham en Del af sin egen Gage, naar han kom, men dette ædelmodige Tilbud mente Kunzen ikke at kunne modtage. Han tænkte da paa at gaa til Wien og komponerede i Efteraaret 1791 en komisk Operette, som han agtede at tage med sig, da han vidste, at denne Genre var yndet i Keiserstaden. Men inden denne Plan kom til Udførelse, indlob der et Tilbud til ham om Ansættelse som Direktør for Syngespillet ved det nye Nationaltheater i Frankfurt a. M., og han modtog det naturligvis uden Betænkning. Ogsaa her havde han imidlertid Meget at kæmpe imod, og da hans treaarige Engagement var udløbet, forlod han Frankfurt og begav sig til Prag for der at overtage et lignende Hverv. Hans Hustru, Joh. Margr. Antonetta Zuccarini, hvem han havde lært at kjende ved Theatret i Frankfurt, blev tillige ansat som første Sangerinde ved Operaen. Opholdet i Prag blev af endnu kortere Varighed end Opholdet i Frankfurt, idet nemlig Schulz, som paa Grund af Sygelighed saa sig nødsaget til at nedlægge sit Embede i Aaret 1795, havde udbudet sig Kunzen til Efterfølger, hvilket On-ke ogsaa blev taget til Følge. Saaledes kom Kunzen da tilbage til sin tidligere Virkekreds, beriget med 6 Aars Erfaringer i Livet og i Kunsten.

Det eneste betydelige Arbejde, Kunzen medbragte fra Tydskland, var Syngestykket »Vinhosten«, som han havde komponeret for Theatret i Frankfurt og siden med stort Bifald bragt paa Scenen ogsaa i Prag. Efter sin Tilbagekomst til Kjøbenhavn omarbejdede han det aldeles og opførte det i Saisonen 1796—97 tilligemed to helt nye Arbejder, det lille muntre, oprindelig franske Stykke »Hemmeligheden« og et større originalt Syngestykke »Dragedukken« med Text af Falsen. Under Paavirkning af den franske Opéra comique, der ret slog an hos det danske Publikum, havde der, navnlig medens Kunzen var borte, dannet sig et helt lille Repertoire af danske Syngestykker. Med »Vinhosten« i dens nye Skikkelse og de to andre nys nævnte Syngestykker fojede Kunzen højst værdifulde Led til Rækken; alle tre Kompositioner, men især den friske og karakteristiske Musik til »Vinhosten«, horte i mange Aar til Publikums Yndlinge. Overhovedet laa det lette og graciøse, halv komiske, halv folsomme Syngestykke efter fransk Monster ypperlig for Kunzens Begavelse; thi hans poetiske Sind udmærkede sig netop mere ved Letbevægelighed og Ynde end ved Kraft og Dybde. At han dog ogsaa, naar Lejlighed gaves, kunde hæve sig til en højere Flugt, det beviser bl. A. hans Musik til Baggesens historiske Opera »Erik Ejegod« (1798), et af Kunzens betydeligste og modneste Værker.

Forinden Kunzen første Gang tog Ophold her i Kjøbenhavn, synes han med en vis Forkjærlighed at have dyrket Instrumentalkompositionen. I Kiel og allerede i Lybek skrev han saaledes baade Symfonier, Sonater og Koncerter. Senere vendte han sig mere og mere udelukkende til den Side af Kunsten, hvor Sangen indtager den første Plads. Antallet af hans herhen hørende Værker er megel betydeligt; han skrev gjerne og med ualmindelig Lethed. Dels som en Folge af, at han ved sin Stilling var knyttet til Theatret, dels ogsaa i god Overensstemmelse

med hans hele kunstneriske Individualitet, blev den dramatiske Musik hans egenlige Hovedfag, medens der neppe var nogen Gren af Kunsten, uden at han med Held havde forsøgt sig i den. Her skal af Arbejder for Theatret, foruden de allerede anførte, kun fremhæves det patriotiske Stykke »Hjemkomsten« af Thaarup (1802), Sanders lyriske Skuespil »Eropolis« (1803), Kotzebues Drama »Hussiterne« (1806), »Gyriethe« (1807) og N. T. Bruuns komiske Syngestykke »Husarerne paa Frieri« (1813). En tydsk Opera »Ossians Harfe«, hvis Text Kunzen noget hensynsløst havde ladet udarbejde efter et paabegyndt Operadigt af Baggesen, uden at denne vidste Noget deraf, blev opført i Tydskland, men gjorde Fiasko paa Grund af Bearbejdelsens Slethed. En Del af Musiken anvendte Komponisten siden i Syngestykket »Kjærlighed paa Landet« (1810).

Blandt Kunzens Kompositioner i kirkelig eller dog dermed beslægtet Stil, bestaaende af Oratorier og Kantater, navnlig Sørgekantater, var »Skabningens Halleluja« af Baggesen uden Tvivl den betydeligste. Det Meste af, hvad han skrev i denne Retning, kjendes forøvrigt kun af Navn og er sagtens gaaet tabt.

Kunzens Musik udmærker sig i det Hele ved intelligent Opfattelse og en livlig Opfindelse, der vel ikke altid var særdeles original, men stedse ædel og smagfuld; Udarbejdelsen rober en udviklet Sands for Velklang og Fornøjskønhed. Han var i den Henseende en Discipel af Mozart, hvem han elskede og beundrede. Det var fornemmelig under Opholdet i Berlin, at Kunzen fik Lejlighed til at blive nøjere fortrolig med dette epokegjørende Genis Frembringelser. Ligesom han i Frankfurt begyndte sin første større selvstændige Virksomhed med Indstuderingen af en mozartsk Opera, nemlig »Trylleflojten«, saaledes var Opførelsen af »Don Juan« (1807) hans egenlige Stordaad som Kapelmester ved vort kongelige Theater. Den Varme og Energi, han udfoldede for at bringe dette Mesterværk frem i en værdig Skikkelse, og hans levende Glæde, da det endelig var lykkedes ham at overvinde al Modstand og alle Vanskeligheder, fortjener at mindes og paaskønnes som et Tegn paa ægte Kunstnersind. Kunzens egne Arbejder, fra »Vinhosten« at regne, bære ogsaa i mange enkelte Træk Spor af mozartsk Paavirkning.

I en særlig Retning vedblev han dog nærmest at være Schulz's Efterfølger. De levede begge i den nyere danske Vises frugtbareste Periode, og Kunzen, der hørte til dem, hvem denne mindste, men ikke mindst vigtige Kunstforms musikalske Udvikling hos os især skyldes, lagde ikke Skjul paa, hvad han i denne Henseende havde Schulz at takke for. Kunzens Visemelodier vare ligesom Schulz's i sin Tid paa Alles Læber, og de friskeste af dem ere endnu ikke uddøde.

Man kan sige om Kunzen, at var han end ikke dansk af Fødsel, saa blev han det ved sit eget frie Valg. Han kom hertil af egen Drift og i en ung Alder, da det er let at leve sig ind i nye Forhold. Det varede heller ikke længe, inden han folte sig hjemme her og færdedes mellem de ledende Mænd i Kunsten og Literaturen, komponerede for den danske Scenes ypperste Kræfter, arbejdede saamen med flere af Tidens fremragende danske Digtere, hvem han selv betegnede som »vore mest yndede Digtere«. De fleste, bedste og ejendommeligste af hans Værker ere derfor ikke blot blevne til her i Landet, men de ere nøje knyttede til dansk Sprog og dansk Aand. Kunzens livlige Sind omfattede med Interesse alt Dansk. Saaledes bidrog han, for at nævne et Exempel, til at udbrede Kjendskabet til vore gamle Folkemelodier. Maa Baggesen end siges fortrinsvis at være hans Digler, ligesom Thaarup var Schulz's, saa kunde hans Talent dog ogsaa sympathisere med andre Retninger i vor poetiske Literatur. En »malerisk og rig« Musik til Evalds »Fiskerne« skal have været noget af det Første. Kunzen komponerede her i Kjøbenhavn. Senere beskæftigede han sig med »Balders Dod«, og flere øhlenschlægerske Tragedier, saasom »Stærkodder« og »Hagbarth og Signe«, fik af ham deres første musikalske Udstyr.

Kunzen døde den 28de Januar 1817. Ved hans Jordfæstelse sagde Thaarup og Sander ham det sidste Farvel til Tonerne af en af hans egne Sørgekantater.

V. C. R.

Skuespillet »Gyrithe« opførtes første Gang paa det kongelige Theater den 30te Januar 1807 og gik endnu 6 Gange over Scenen i Lobet af samme Saison, efter hvilken Tid det lagdes hen.

Musiken dertil har, paa en enkelt Undtagelse nær, ikke tidligere været udgivet.

Det Æmne, hvorom Stykket handler, er følgende:

Gyrithe, Kong Alfs Datter og den Sidste af Skjoldungeætten, er Danmarks retmæssige Herskerinde; men af det opløste Rige har hun kun Sjælland tilbage. Den sachsiske Konge Sigvard, der tidligere havde været skatskyldig til hendes Fader, har bøjlet til hende; ved Bestikkelser har han rundet hendes Formyndere og faaet dem til at stemme det danske Folk for denne Forbindelse; derved, hed det, vilde den gamle Tvedragt inellem Danmark og Sachsen forsvinde, og ved Sigvards Vaaben vilde hele Danmark igjen blive samlet. Men Gyrithe har indset, at Danmark saa vilde blive Sachsens Lydland; hun elsker desuden Halfdan, Konge i Skaane, som dog forst ved Stordaad i fremmede Lande skulde gjøre sig værdig til hendes Haand.

Længe har hun vægret sig ved at ægte Sigvard, men nødvendigheden maa hun omsider fastsætte en Frist, ved hvis Udlob hun vil ægte ham, saafremt ikke hans tapre Kæmpe Hildiger forinden er falden i Tvekamp med en dansk Kæmpe; derimod har Sigvard lovet at rømme Landet, hvis Hildiger falder, og det er Gyrithes Haab, at Halfdan itide vil vende hjem fra sine Vikingetog og frelse hende. Hildiger, der saaledes gjælder for Sigvards Kæmpe og Hirdmand, er i Virkeligheden ingen Sachser, men Halfdans Halvbroder, født af samme Moder som han. Men hans Fader var forudm dræbt af Halfdans Fader, han selv maatte flygte bort fra Skaane, og hans Hu staar derfor til at hævne Faderens Drab paa Halfdan.

Dagen er kommen, da Gyrithe skal indfri sit Lofte; ingen Dansk tør vove Tvekampen med Hildiger. Gyrithe udbrøder i harmfulde Klager; i sin Vrede afslaaer hun at modtage Sigvards Bryllupsgaver; men Thora, hendes Terne, der er runden af Sachserkongen, faar Sendebudene til at dolge dette Afslag og betro hende Gaverne, hun vil da formaa Gyrithe til at tage imod dem. Men herved optilammes kun Gyrithes Vrede. Paa flere Maader søger denne at undgaa det forhadte Bryllup, men alle hendes Planer strandre.

Alt gjøres nu rede til Bryllupsfesten; forinden Gyrithe i Frejas Tempel skal vies til Sigvard, holdes Gilde til Ære for dem begge. Imidlertid er Halfdan vendt tilbage fra Rusland med sine Mænd; han har lagt Fyen under Gyrithes Herredømme, og kommer netop tidsnok til at lade sig indføre ved Festen, forklædt som russisk Kjøbmand. Han mærker snart, at Gyrithe i Hjertet er ham tro, og da hun, som gjenkjender ham, kaarer ham til sin Kæmper, idet hun rækker ham et Horn med Mjød, kaster han Forklædningen, rede til at stride for hende.

Halfdan og Hildiger skulle nu kæmpe. Under en Samtale, der forinden fores imellem dem, kommer Halfdan, der ikke ved, hvem Hildiger er, til at udtale sig saa kjærligt om den Broder, han aldrig bar kjendt, at Hildiger opgiver alle Hævntanker og lader sig fælde i Kampen, for ikke at udgyde sin Broders Blod. Først doende aabenbarer han for Halfdan, hvem han er.

Sigvard har imidlertid tænkt paa Svig, og da han erfarer Kampens Udfald, lader han sine Mænd, trods det givne Lofte, overfalde de Danske; men i den derved opstaaede Strid falder han. Sachserne, som nu tabe Modet, sværge Gyrithe Troskab, og ved Frejas Alter rækker hun Halfdan sin Haand.

Man har anset det for nødvendigt at lade Texten til de her meddelte Musiknumere undergaa en Revision; denne er foretaget af Adolph Hertz.

INDHOLD.

	Side
Nr. 1. Chor: Alt bortsvinder Nattens Taage	1.
- 2. Marche med Chor: Vældig i sin Kraft fremtræder	7.
- 3. Chor: Hvilken Skjændsel! hvilken Spot	10.
- 4. Solo med Chor: Se vor Graad og hor vor Klage	16.
- 5. Chor og Soli: Sachsens Kæmpe og dets Kønning	20.
- 6. Chor: Hulde, o, din Skjønheds Pragt	25.
- 7—8. Dandse	28.
- 9. Vise med Chor: Du herlige Mjod, du Guders Drik	30.
- 10. Vise med Chor: Men hvad er Mjoden, liflig sød	32.
- 11. Vise: Ræk Hornet mig! til Troskabs Pris	34.
- 12. Chor: O Irminsul, vor høje Gud	35.
- 13. Chor: Højt vor Bon til dig skal stige	40.
- 14. Slutnings-Chor: Freja, hor vort Jubelraab	44.

GYRITHE

af

F. L. A. KUNZEN.

En Lund ved Gyritnes Jomfrubur; tidlig Morgen.— Krigere, som have holdt Nattevagt, gjøre sig rede til at drage bort. Under deres Sang komme Gyritnes Ternere ud fra Buret.

Nr 1. Allegro moderato.

PIANO.

Viol. Fl.

Danske Krigere.

Ten.

CHOR.

Bas.

Alt hortsvin - der Nat - tens

Leo. * Leo. * Leo. *

Taa - ge, højt i Sky den mun - tre Lær - ke byder os ej læn - ger vaa - ge, hul - de

by - der

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

cresc.

Stokket af C. Stange, Kjøbenhavn.

Mø - er, ved jert Bur, by - der os ej læn - ger vaa - ge, hul - de Mø - er, ved jert

cresc.

Leo. * Leo. *

Bur. Frem i Ø - sten So - len

cresc.

p

cresc.

Leo. * Leo. *

sti - ger; nu Kong Sig - vards Kæm - per stærke ef - ter Lundens fav - re Pi - ger tør ej

p

p

Leo. * Leo. * Leo. *

D. M. I.

p

læn - ger gaa paa Lur, ef - ter Lun - dens fav - re Pi - ger tør ej

p

p

Led. *

Led. *

læn - ger gaa paa Lur.

mf

Led. * Led. * Led. *

Gyrithes Terner.

Sopr. 1.

Ja, hø - rer der op - pe Smaafugle - ne syn - ge til Frej - as Lov, Smaafug - le - ne syn - ge til Frej - as

Sopr. 2.

Ja, hø - rer der op - pe Smaafugle - ne syn - ge til Frej - as Lov, Smaafug - le - ne syn - ge til Frejas

Alt.

p

CHOR.

p

Led. *

Lov i Træ-er-nes Toppe! Kom, vi vil ej tø - ve, hul - de smaa Blomster i dug-friske Skov vi ha - stig vil

Lov i Træ-er-nes Toppe! Kom, vi vil ej tø - ve, hul - de smaa Blomster i dug-friske Skov vi ha - stig vil

rø - ve, en Krands vil vi bin - de den høj - e Gud in - de og syn - ge som Fug - le ne sødt hendes Lov. En Krands vil vi

rø - ve, en Krands vil vi bin - de den høj - e Gud in - de og syn - ge som Fug - le ne sødt hendes Lov. En Krands vil vi

CHOR.

bin - de den høj - e Gud in - de og syn - ge som Fug - le ne sødt hen - des Lov; en Krands vil vi

bin - de den høj - e Gud in - de og syn - ge som Fug - le ne sødt hen - des Lov; en Krands vil vi

Leo. Leo. D. M. I.

blin - de den høje Gud - in - de og sjuu - ge som Fug - le - ne sødt hendes Lov.

blin - de den høje Gud - in - de og sjuu - ge som Fug - le - ne sødt hendes Lov.

f *mf* *f* *mf* *cresc.* *f*

Leo. * Leo. *

Ternerne.

f *mf*

Krigerne.

For din Vagt hav Tak, o Kriger! for din Vagt hav Tak, o Kri - ger! Frej - a

f *mf*

I - lér kun, I hul - de Pi - ger! i - lér kun, I hul - de Pi - ger! Lun - den

mf

cresc. Leo. *

cresc.

løn - ne din Be - svær, Frej - a løn - ne din Be - svær!

cresc.

staar i Ro - sen - skær, Lun - den staar i Ro - sen - skær!

cresc.

cresc. *mf*

Leo. * Leo. * D.M.I. Leo. *

mf

For din Vagt hav Tak, o Kri-ger, Frej - a løn - ne din Be - svær! Freja lønne din Be -

mf

I - ler kun, I hul - de Pi - ger, Lun - den staar i Ro - sen - skær! Lun - den

mf

mf

svær, Freja lønne din Be - svær, Freja lønne din Be - svær!

staar i Ro - sen - skær, i Ro - sen - skær!

f

Led. *

dim.

f *p*

Led. *

No 2. Allegro maestoso.

Kong Sigvard kommer med sit Følge.

f e marcato

mf e dolce

f

Led. *

Led. *

Led. *

Sachserne.

Ten.

CHOR.

Væl-dig i sin Kraft fremtræder her Kong Sigvard, stolt og skjøn; Li-vets Blomster,

Bas.

f

Led. *

Guld og Glæ-der føl-ge Sachsens Søn, føl-ge Sach-sens Søn.

D. M. L.

Led. *

Hil - di - ger, hans Kæmpe stærk, vi - ger aldrig fra hans Si - de, Ryg - tet nævner

Leo. *

rundt saa vi - de Hil - di - gers og Sig - vards Værk, Hil - di - gers og

Leo. *

mf
Sig - vards Værk. Men den Løn, hvor - for de stri - de her i Danmarks grønne Lund,

mf

mf e dolce

er kun Kys af Ro_sen_mund, er kun Kys af Ro_sen_mund. Li_vets Blomster,

Led. *

cresc.
Guld og Glæ_der føl_ge Sach_sens kjæk_ke Søn; væl_dig i sin

cresc.

cresc.

Kraft frem_træ_der her Kong Sigvard, stolt og skjø_n.

ff

Led. *

D. M. I.

Sex Udsendinge fra Kong Sigvard have i Spidsen for et Tog af sachsiske Mænd overbragt Gyrithe en Gave af kostbare Brudesmykker, som hun afslaar med Foragt, idet hun hastig bortfjerner sig.

Nr. 3. Allegro. Sachserne.

CHOR.

Ten.
Hvilken Skjændsel! hvilken Spot! frygter Sig - vard, Sachsers

Bas.

Drot! fryg - ter Sigvard, Sach - sers Drot!

SOLI. a 2. Vi til - ba - ge skul - de ven - de med den

a 2.

a 2.

Leo. * Leo. *

ri - ge Skat i - hæn - de! **CHOR.** Hæv - nens Flammer vil det tæn - de, Kon - gen kræ - ve vil sin

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Ret; Hæ - nens Flam - mer vil det tæn - de, Kon - gen kræ - ve vil sin

Ret, Hæ - nens Flam - mer vil det tæn - de, Kongen kræ - ve vil sin

Led. *Led. *

Ret, Hæ - nens Flam - mer vil det tæn - de, Kongen kræ - ve vil sin Ret.

Led. *Led. *

Thora.

Sopr. *p*
 Døl - ger det, o, døl - ger det! Jeg Gy - rithes Hu vil bøj - e, Skatten kun betror til

Alt.
 Døl - ger det, o, døl - ger det!

Ten. *p*
 Døl - ger det, o, døl - ger det!

Bas. *p*

Ternerne.

Sopr.
 mig! O, lad Taaren i vort Øj - e, grum - me Helt, dog rø - re dig! o, lad

Alt.
 mig! O, lad Taaren i vort Øj - e, grum - me Helt, dog rø - re dig! o, lad

mf *p* *mf*

Sachserne.

Taaren i vort Øj - e, grumme Helt, dog rø - re dig!

p *a 2.* *a 2.* *a 2.*

SOLI. Mø - ers Bøn maa Hjer - tet

p *ere -*

cresc. *mf*

høj - e; Alt til Fryd vil ven - de sig, Alt til Fryd vil ven - de sig, Alt til

cresc. *mf*

- scen - do *f* *mf*

Fryd vil ven - de sig!

Alle. Sopr.
Ja, naar

Alt.
Ja, naar

Ten.
Ja, naar

Bas. *f*
Ja, naar

f *fs*

Leo. *

So - len ned mon da - le rød - men - de bag Bor - gens Tind,

So - len ned mon da - le rød - men - de bag Bor - gens Tind,

f *fs*

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Kon - gens Brud i gyld - ne Sa - le mildt skal fry - de og hu -

Kon - gens Brud i gyld - ne Sa - le mildt skal fry - de og hu -

fz

sva - le, som en an - den Sol, hvert Sind; Kongens Brud i gyld - ne

sva - le, som en an - den Sol, hvert Sind; Kongens Brud i gyld - ne

ff *fz* *fz* *fz* *fz*

Led. * Led. * Led. *

Sa - le mildt skal fry - de og hu - sva - le, som en an - den Sol, hvert

Sa - le mildt skal fry - de og hu - sva - le, som en

fz *fz* *fz* *fz* *fz* *fz*

Thora og de øvrige Terner anraabe Gyrithe om Tilgivelse, fordi de imod hendes Vilje have voget at modtage Sigvards Gaver.

No. 4. Poco lento e grazioso.

Ob.
p
Clar.
Fag.
Fed. *

Thora.

COROR af TERNEK.

Sopr.
pp
Alt.
pp
p
Se vor Graad og hør vor Kla-ge! o Prind-ses-se,
Se vor Graad og hør vor Kla-ge! o Prind-ses-se,
skaan os Sva-ge og til-giv, og til-giv! O, lad min
skaan os Sva-ge og til-giv, og til-giv!
og til-giv, og til-giv!

An - ger Brøden so - ne, o, lad min An - ger Brøden so - ne! jeg vil de red - de Danmarks Kro - ne og dit

Viol.

dy - re - ba - re Liv. Hul - de Mø, til - giv, til - giv! hul - de

Hul - de Mø, til - giv, til - giv!

Lead. *

Mø, til - giv, til - giv! Hul - de Mø, til - giv, til - giv!

til - giv, til - giv! Hul - de Mø, til - giv, til - giv!

D.M.I. Lead. *

Sopr. 1.
 hul - de Mø, til - giv, til - giv!

Sopr. 2.
 hul - de Mø, til - giv, til - giv!

Alt.
 Ak, dit Blik i Har-me bræuder!

Ob.
mf

Vreden

Fag.

Leo. * Leo. *

Strengt du Øj - et fra os ven - der!

vri - der grumt de spæ - de

blus - ser paa din Kind!

Ob.

f

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

In - tet høj - e kan dit Sind!

Hænder!

Vreden blus - ser paa din Kind!

f

p

Leo. * Leo. * D.M.L. Leo. * Leo. *

Thora.

CHOR.

O, lad vor An - ger Brø - den so - ne! vi vil - de red - de

O, lad vor An - ger Brø - den so - ne! vi vil - de red - de

cresc. *cresc.* *cresc.*

Leo. * Leo. *

Dan - marks Kro - ne og dit dy - re - ba - re Liv. O, hulde Mø, til - giv, o til -

Dan - marks Kro - ne og dit dy - re - ba - re Liv. O til - giv, o til -

p

Leo. *

Leo. * Leo. *

giv, o, hulde Mø, til - giv, o til - giv! o til - giv! o til - giv!

giv! o til - giv, o til - giv! o til - giv! o til - giv!

dim. *dim.* *dim.*

Leo. * Leo. *

D.M.I.

En aaben Plads i Skoven med en Kreds af store Stene.— Hildiger kommer,
i Følge med Sigvard, for at modtage Kampen, dersom Nogen vil stride for Gyrilthe.

Nr. 5. Allegro.

f marcato

f_s

mf

tr.

f

Sachserne.

CHOR.

Ten. *f*

Sachsens Kæm - pe og dets Konning kom - mer, Danske møder dem! For at

Bas. *f*

p

p

f_s

mf

tr.

cresc.

vinde sig en Dronning drog Kong Sigvard fra sit Hjem, for at vinde sig en Dronning drog Kong Sigvard fra sit

cresc.

f

Hjem: Mægtig rammer Sach_sens Væl_de, hvor det blanke Har_nisk lu_er og det hvasse Sværd og

Skjold mæg_tig rammer Sachsens Væl_de, hvor det blan_ke Harnisk lu_er og det hvasse Sværd og Skjold mæg_tig

Led. * Led. * Led. * Led. * Led. * Led. *

rammer Sachsens Væl_de, hvor det blan_ke Har_nisk lu_er og det hvas_se Sværd og Skjold.

Led. * Led. * Led. * Led. * Led. *

Poco Allegretto.

1. Skjald. (Ten.)

Kom, ly-ster E-der, I skjønne Mær, at sku-e vor Konge bold, saa løf-ter kun Eders Jomfruslør og

se ham med gyldne Skjold! I Kampens Larmer han barsk i Sind, men, kalder ej blodig Dyst, saa venlig banklapper

rø-den Kind og trykker Jer til sit Bryst, og trykker Jer til sit Bryst, og trykker Jer til sit Bryst.

Tempo I^o

CHOR.

Nu det Liv og Død skal gjælde! nu det Liv og Død skal gjælde! i sin Magt Kong Sig- vard

sku_er! hos ham staar hans Kæmpe bold, hos ham staar hans Kæmpe bold, hos ham staar hans Kæmpe bold.

fz fz fz fz fz fz

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * *fz*

Moderato.
2. Skjald. (Bas.)

Hil-di-ger, den stærke Kæmpe stander stolt i Pandser_særk; vist det vilde Modet dæmpe, kjendte I hans

mf

Manddomsværk. Sværd og Flammer kan han dø_ve, Hug ej bider paa hans Skjold; han i Kampen staar sin

Prøve, fanger Danmark snart i Vold, han i Kampen staar sin Prøve, fanger Danmark snart i Vold.

p

CHOR.

Nu det Liv og Død skal gjælde! i sin Magt Kong Sig - vard sku_er! hos ham staar hans Kæmpe

f

Lea. * Lea. * Lea. *

f₂

hold; mægtig ram - mer Sach - sens Væl - de, hvor det blan - ke Har - nisk lu - er og det

f₂

Lea. *

f₂

hvasse Sværd og Skjold, mæg - tig rammer Sach - sens Væl - de, hvor det blan - ke Har - nisk lu - er og det hvasse Sværd og

f₂

cresc.

Lea. * Lea. * Lea. * Lea. *

Skjold, og det hvas_sø Sværd og Skjold.

ff *fz*
Led. * Led. * Led. * Led. *

Lunden udenfor Jomfruburet.— Gyrithe træder ud blandt sine Terner, smykket som Brud, for at føres til Kong Sigvard, der venter hende i Gjestehallen.

№ 3. Andantino e grazioso.

p Clar.

mf *fz*

Chor af Terner.

Sopr.
Alt.
Hul-de, o, din Skjønheds Pragt blænder trods dit Øj-es Taa-re! Hul-de, o, din Skjønheds

mf

Pragt blænder trods dit Øj-es Taa-re, blænder trods dit Øj-es Taa-re!

Fl. *dolce*

Fag.

1. Terne.

I Kjørtelen sid, som Sneen hvid, i kongeligt Maar og straalende Prag, som Liljendustaar 1 Brude-

Viol.

p

Chor.

dragt. Giv ej længer Sorgen Magt, lad ej Mismod Hjertet saare! giv ej længer Sorgen Magt, lad ej Mismod

mf

2. Terne.

Hjertet saa - re, lad ej Mismod Hjertet saa - re! Men ak, dine

mf *dolce* *p*

Blik er Tornestik, di - ne Blik er Tornestik! dit sørgende Smil og din mat - te Røster som Dø - dens

Fl. *Viola.* *pp*

*Leo. * Leo. * Leo. * Leo. **

Pil i hvert et Bryst; dit sør-gende Smil og din mat-te Røst er som Dø-dens Pil i hvert et

Chor. Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Bryst.. Hul-de, o, din Skjøn-heds Pragt blænder trods dit Øj-es Taare! lad ej Mis-mod Hjer-tet saare, giv ej

mf

læn-ger Sor-gen Magt! giv ej læn-ger Sor-gen Magt, giv ej læn-ger Sor-gen Magt!

cresc. *mf*

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

cresc. *f* *dim.* *p*

Clar. *dim.* *pp* Cur. *pp*

Leo. *

En festlig smykket Hal.—Sigvard har taget Plads blandt sine Gjæster med Gyrith
ved sin Side. Nordiske Dandse og sachsiske Skjaldesange forherlige hans Bryllupsfest.

Nr 7. Vivace.

Nr 8. Allegro.

First system of musical notation. The treble clef staff contains a melodic line with slurs and dynamic markings *fzmf*, *f*, *fz*, and *fz*. The bass clef staff provides harmonic accompaniment with chords and single notes.

Second system of musical notation. The treble clef staff continues the melodic line with slurs and a dynamic marking *p*. The bass clef staff continues the accompaniment.

Third system of musical notation. The treble clef staff features a melodic line with slurs and a dynamic marking *cresc.*. The bass clef staff continues the accompaniment.

Fourth system of musical notation. The treble clef staff has a melodic line with slurs and dynamic markings *fz*, *fz*, *fz*, *fz*, and *fz*. The bass clef staff has a melodic line with slurs and dynamic markings *mf* and *cresc.*.

Fifth system of musical notation. The treble clef staff has a melodic line with slurs and a dynamic marking *fz*. The bass clef staff has a melodic line with slurs and dynamic markings *f*, *dim.*, and *p*.

Sixth system of musical notation. The treble clef staff continues the melodic line with slurs. The bass clef staff continues the accompaniment.

First system of musical notation, featuring a treble and bass clef. The music is in a minor key and includes dynamic markings such as *f* and *mf*.

Second system of musical notation, continuing the piece with dynamic markings including *mf* and *f*.

Third system of musical notation, featuring dynamic markings *fz* and *mf*.

Fourth system of musical notation, featuring dynamic markings *fz* and *f*.

Fifth system of musical notation, featuring dynamic markings *fz* and *f*.

N.º 9. Poco Allegretto.

Sixth system of musical notation, starting with a 3/8 time signature and dynamic marking *mf*.

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * segue

2. Skjald.

Du her-li-ge Mjød, du Gu - ders Drik, dig vil vi prise paa Kæmpe

p

skik! Du Ar - men hærder i Hel - te - gang og fry - der lif - lig til Harpens Klang! Du herli - ge

Chor.

Mjød, du Gu - ders Drik! Hornet vi tøm-me paa Kæmpeskik. Du herli-ge Mjød, du Gu - ders Drik!

cresc. *f*

Hornet vi tømme paa Kæmpeskik.

cresc. *ff* *f*

32 **Nr. 10.** Andantino.
1. Skjald.

Men hvad er Mjø - den, lif - lig sød, mod Frej - as sø - de Lyst, naar

mf fz p fz

Leo. *

Læ - ben smi - ler ro - sen - rød, og Lok - ken fal - der sil - ke - blød om lil - je - hvi - de

cresc.

Bryst! thi Mø - ens yn - de - ful - de Røst kan bøj - e vil - de Sind, naar

fz legato dolce

Leo. *

dej - lig i sin Ungdoms Vaar med Kys hun læ - ger Hel - tens Saar og klap - per blidt hans

cresc.

Kind. Ja, hvad er Mjø-den, lif - lig sød, i - mod Kong Sigvards Lyst, naar

fz *mf* *fz*

Leo. *

Danmarks Mø med Elskovsglød han trykker til sit Bryst!

Chor. *Ten.* Ja, hvad er Mjøden, lif - lig sød, i -

Bas.

Leo. *

fz *f*

Leo. *

mod Kong Sigvards Lyst, naar Danmarks Mø med El-skovsglød han trykker til sit Bryst!

rfz *rfz*

Leo. *

No. 11. Andante con moto.

Halfdan.

1. Ræk Hornet mig! til Troskabs Pris jeg sjun-ge vil for ' Hel-te om Kæmpen, som paa
 2. Han drog saa man-ge Lan-de om, for Niddingsværk at straffe; om -si-der han til
 3. Da rej-ste han sig, gram i Hu, med al - le si - ne Svende, han tænkte ej paa

1. Kri-ger-vis drog ud med Sværd ved Bæl-te. En Mø, saa mæg-tig og saa hold, ham drev fra Hjemmets
 2. Rusland kom, der fik han nok at skaf-fe, men midt i Kampens vil-de Leg han ej sin Mø for-
 3. Leding nu, men kun paa hjem at ven-de. I fest-lig Hal sad, glad i Sind, alt Bryllups-gjæster

1. Strande:, Gaa frem i Kamp mod Svig og Vold, søg Hæ-der i fjerne Lan-de! kom saa i - gjen, saa
 2. glemte; dog snart et Ryg-te frem sig sneg, som Sindet til Har-me stem-te: hun svigted ham, hun
 3. sammen; i Kof-te skjult han træ-der ind, midt under den Fryd og Gammen, og stander frem for

1. er jeg din!" han tro-de Mø-ens Ta-le fin; sig, Jom-fru-er, blev han he-dra-get?
 2. Troskab svor, en An-den skjæn-ked hun sit Ord-sig, Jom-fru-er, blev han be-dra-get?
 3. Brude-bord og bry-der ud i dis-se Ord: sig, Jom-fru-er, blev han he-dra-get?

cresc. *mf.* *colla voce* *dim.*

Her tier Halfdan. Gyrithe, der allerede under Sangen har gjenkjendt ham, rejser sig og kaarer ham i Alles Paahør til sin Kæmper. Festen afbrydes, Halfdan og Hildiger gaa til Kamppladsen, og Sachserne istemme følgende Stridsbøn:

No. 12. Allegro.

Sachserne.

CHOR.

Ten. *f* O Irmin-sul, vor høj - e

Bas. *f*

p cre - - scen - do *f*

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Gud! o Irmin-sul, vor høj - e Gud! beskjærm nu Sach - sens Helt den

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * con Pedale

stær - ke, giv du hans Fjen - de Dø - dens Mær - ke, før os med Sejr af Stri - den

før os med Sej - er, før os med Sejr af Stri - den

ud! før os med Sej - er, os med Sej - er af Stri - den

før os med Sejr, før os med Sejr, før os med Sejr af Stri - den

senza Led.

ud, før os med Sej - er, før os med Sejr af Stri - den ud!

ud, før os med Sej - er, os med Sej - er af Stri - den ud!

ud, før os med Sejr, før os med Sejr, før os med Sejr af Stri - den ud!

*Led. * Led. **

1. Skjald.

Kæmp vældig med for Sach_sens Æ_re! læn_ge det Danmarks Lænker bar; vis nu, hvad Kraft din

2. Skjald.

Kæmp vældig med for Sach_sens Æ_re! læn_ge det Danmarks Lænker bar; vis nu, hvad Kraft din

Fag. e Cor.
p legato

Gud - dom har, vis nu, hvad Kraft din Guddom har. Naar Skjol - de mødes, Stri - den raser, be -

Gud - dom har, vis nu, hvad Kraft din Guddom har. Naar Skjol - de mødes, Stri - den raser, be -

skæm da Nordens sva - ge A - ser, lad Danmark nu de Lænker bæ - re, som Sachsens Folk saa

skæm da Nordens sva - ge A - ser, lad Danmark nu de Lænker bæ - re, som Sachsens Folk saa

læn - ge bar; lad Danmark nu de Læn - ker bæ - re, som Sachsens Folksaa læn - ge bar!

læn - ge bar; lad Danmark nu de Læn - ker bæ - re, som Sachsens Folk saa læn - ge bar!

CHOR.

f O Irmin - sul, vor høj - e Gud! o Irmin - sul, vor høj - e

f

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Gud! be - skjærm nu Sach - sens Helt den stær - ke, giv du hans Fjen - de

Leo. * *con Pedale*

før os med Sej - er,

Dø - dens Mær - ke, før os med Sej - er af Stri - den ud! før os med

før os med Sej - er, før os med

senza Leo.

før os med Sejr af Stri - den ud, før os med Sej - er, før os med
 Sej - er, os med Sejr af Stri - den ud, før os med Sej - er, os med
 Sejr, før os med Sejr af Stri - den ud, før os med Sejr, før os med Sejr, før os med

Sejr, o før os med Sej - er af Stri - den ud!

crese. *ff*

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

p *cre - - - scen - - - do* *f*

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Frejas Tempel. — Offerluen brænder paa Alteret, ved hvilket Gyrithe staar, omgoven af sine Terner og et Følge af Danske. Under Offeringen styrter en Skare flygtende Sachserer ind i Templet.

Nr. 13. Poco lento.

Chor af Terner og Præster.

Sopr. *mf*
 Alt.
 Ten. *mf*
 Bas. *mf*

Højt vor Bøn til dig skal sti - ge, mil - de.

Frej - a, hør vor Røst! lad dit Værn om Danmarks Ri - ge, Elskovs Værn, fra det ej vi - ge - ej før

Frej - a, hør vor Røst! lad dit Værn om Danmarks Ri - ge, Elskovs Værn, fra det ej vi - ge!

selv den dan - ske Pi - ge kvæ - ler Tro - skab i sit Bryst, kvæ - ler Troskab i sit

cresc.
 Bryst! Da skal Tro_skab Sej_er vin_de, da skal Tro_skab Sej_er vinde, Danmarks Fjen_der skal for_

Ten.
 Da skal Tro_skab Sej_er vin_de, da skal Tro_skab Sej_er vinde, Danmarks Fjen_der skal for_

Bas.
cresc.

mf *cresc.* *f*

mf

svin_de; da skal di_ne Lu_er bin_de Danmarks Haab til Danmarks Lyst, Danmarks

svin_de; da skal di_ne Lu_er bin_de Danmarks Haab til Danmarks Lyst, Danmarks

mf

Haab til Danmarks Lyst, Danmarks Haab til Danmarks Lyst.

Haab til Danmarks Lyst, Danmarks Haab til Danmarks Lyst.

f *mf* *f*

mf

f

Ped. * *Ped.* * *D. M. I.* *Ped.* * *Ped.* *

Agitato.

Piano introduction in 2/4 time, marked *mf*. The music features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes in both hands, with a key signature of two flats.

Leo. * Leo. *

Sachsiske Høvdinger.

Ten. 1. 2.

CHOR.

Vocal parts for Tenors 1 and 2, and piano accompaniment. The vocal line is marked *mf*. The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern as the introduction.

Frel-ser: os, frel-ser os! ak, uden Naa-de ra-ser Hæ-ren, ra-ser Hæ-ren

Piano accompaniment for the second line of the chorus, continuing the rhythmic pattern.

Leo. * Leo. * Leo. *

Vocal parts and piano accompaniment for the third line of the chorus.

i sin Harm, Sig-ward faldt med saa-ret Barm; lad den vil-de Hævn ej raa-de,

Piano accompaniment for the fourth line of the chorus.

Leo. *

Vocal parts and piano accompaniment for the fifth line of the chorus.

stands dens Flammer, o til-giv! Half-dan kommer; skjænk os Naade, skjænk os Naa-de,

Piano accompaniment for the sixth line of the chorus.

red vort Liv! red vort Liv! red vort Liv!

Terner og Præster.

Frej-a har hørt vor Røst, Frej-a er at-ter mild,

Sopr.
Alt.
Ten.
Bass.

Frej-a har hørt vor Røst, Frej-a er at-ter mild, slukt er nu Vredens

Frej-a har hørt vor Røst, Frej-a er at-ter mild, slukt er nu Vredens

cresc.

Leo. * Leo. *

Hd, Danmark er Gunders Lyst! slukt er nu Vredens Hd, Danmark er Gunders Lyst!

Hd, Danmark er Gunders Lyst! slukt er nu Vredens Hd, Danmark er Gunders Lyst!

f *mf* *cresc.* *f* *mf*

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Sachserne.

Half-dan kommer; skjænk os Naade, skjænk os Naade, red vort Liv! red

vort Liv! red vort Liv!

f *mf* *dim.* *p*

Rec.

Efterat Sachserne have underkastet sig, og Gyrithe har rakt Halfdan sin Haand, synges følgende Slutnings-Chor:

Nr 14. Allegro.

CHOR.

Sopr. *f*

Alt. Frej_a, hør vort Jubel - raab! du har kronet Danmarks Haab, du har

Ten. Frej_a, hør vort Jubel - raab! du har kronet Danmarks Haab, du har

Bas. *f*

f *dim.* *f*

Rec. * D.M.I.

kro-net Danmarks Haab. Al-drig dø Gy-ri - thes Æ - re! al - le A - ser hø - re

kro-net Danmarks Haab. Al-drig dø Gy-ri - thes Æ - re! al - le A - ser hø - re

dim. *f*

det, al - le A - ser hø - re det! Da skal Svig os ej be - snæ - re, stærkt og

det, al - le A - ser hø - re det! Da skal Svig os ej be - snæ - re, stærkt og

mf *cresc.* *cresc.*

mf *cresc.*

frit vort Landskal væ - re, e - vig, e - vig tro sin Æ - re, e - vig tro Skjoldun - gens

frit vort Landskal væ - re, tro sin Æ - re, e - vig tro Skjoldun - gens

f

f *mf*

Æt; e - vig, e - vig tro sin Æ - re, e - vig tro Skjold - un - gens
 Æt; e - vig, e - vig tro sin Æ - re, e - vig tro Skjold - un - gens
 Æt, e - vig, e - vig tro sin Æ - re, e - vig tro Skjoldun - gens Æt, e - vig, e - vig
 Æt, e - vig, e - vig tro sin Æ - re, e - vig tro Skjoldun - gens Æt!
 tro, e - vig tro Skjold - un - gens Æt, e - vig, e - vig tro, e - vig tro Skjold - un - gens
 e - vig tro Skjold - un - gens Æt! e - vig tro Skjold - un - gens
 tro, e - vig tro Skjold - un - gens Æt, e - vig, e - vig tro, e - vig tro Skjold - un - gens

D. M. I.

Æt, e - vig tro Skjoldun - gens Æt, e - vig, e - - - - - cresc.

Æt, e - vig tro Skjoldun - gens Æt, e - vig, e - - - - - cresc.

Æt, e - vig tro Skjoldun - gens Æt, e - vig, e - - - - - cresc.

mf *f* *cresc.*

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

- - - - - vig tro Skjold - un - gens Æt!

- - - - - vig tro Skjold - un - gens Æt!

ff

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Leo. *